

Universitätsbibliothek Paderborn

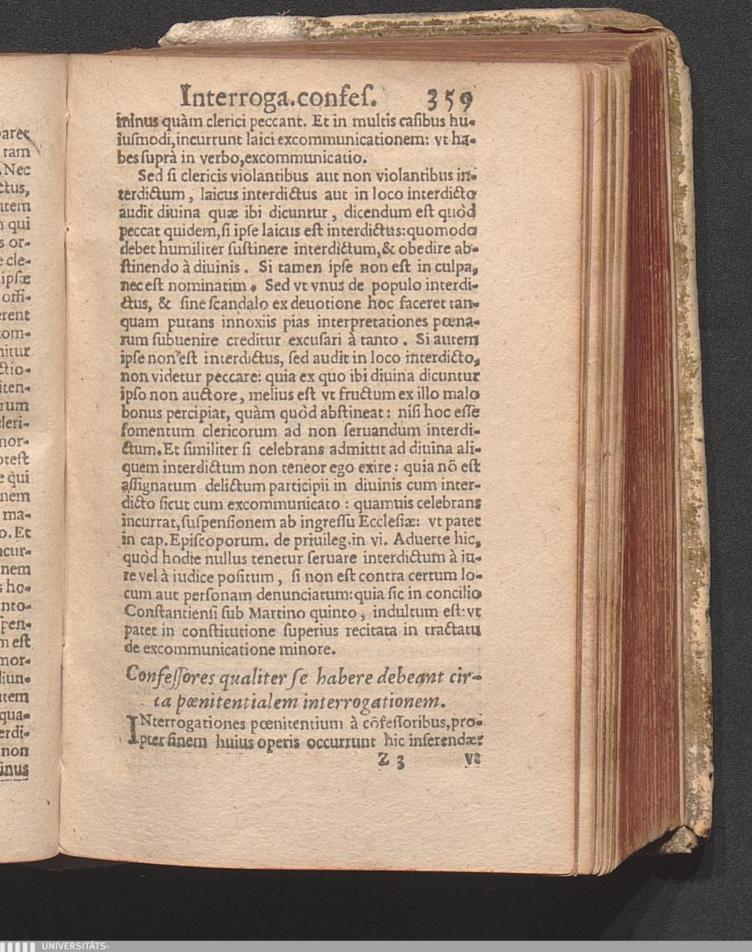
Svmmvla Caietani

Cajetan, Thomas

Antverpiae, 1575

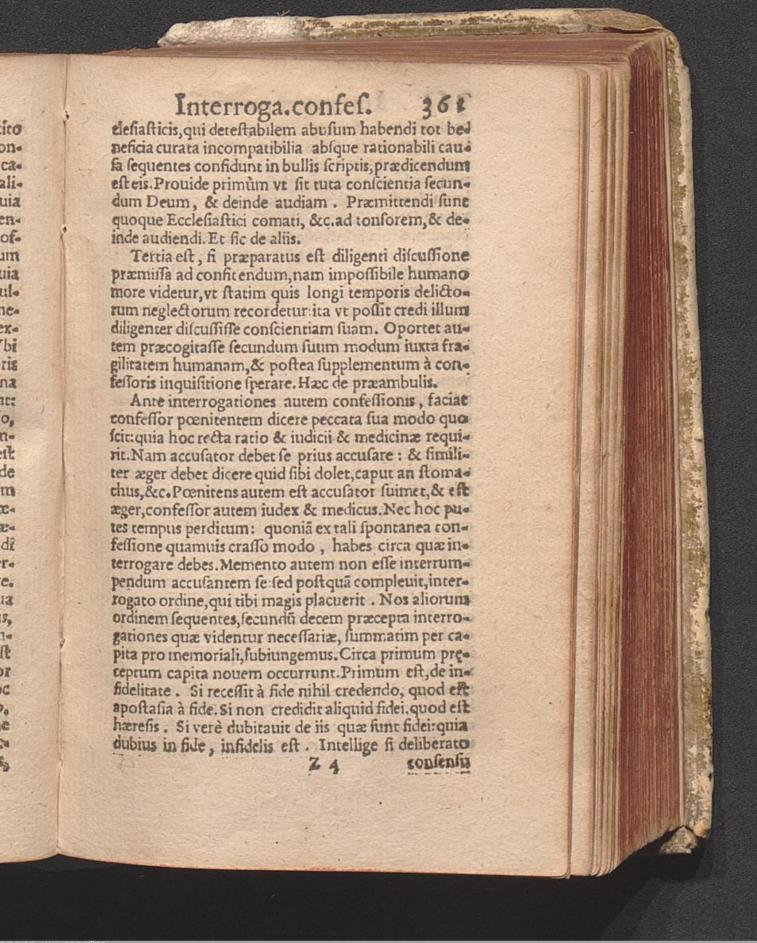
Confessores qualiter se habere debeant circa pænitentialem interrogationem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41716

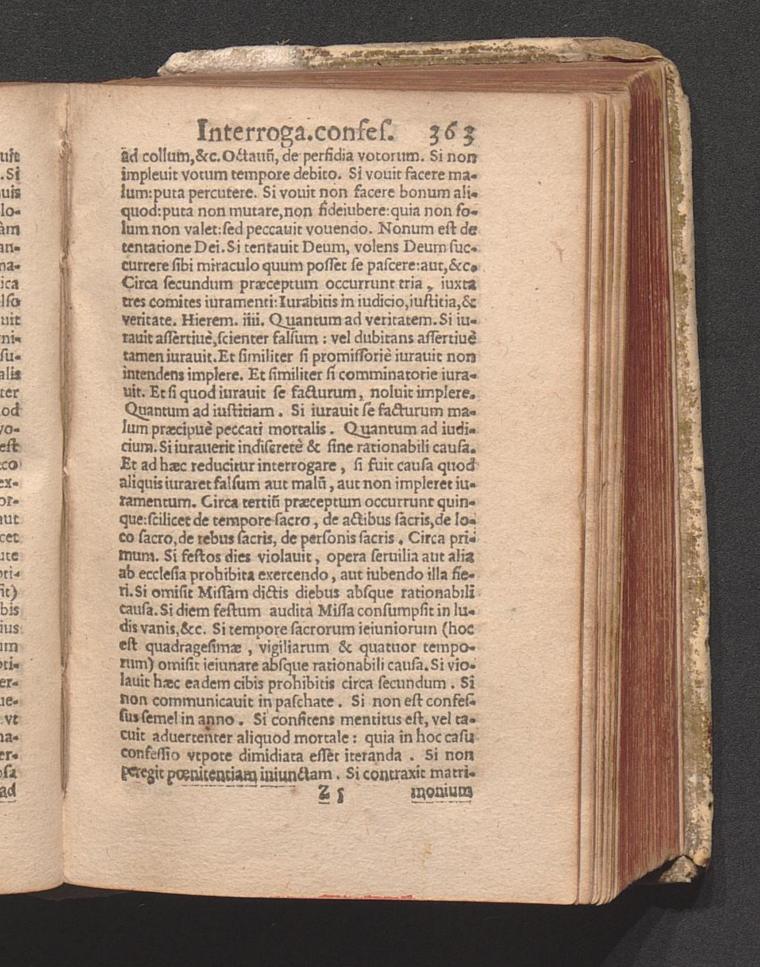

360 Interroga.confes.

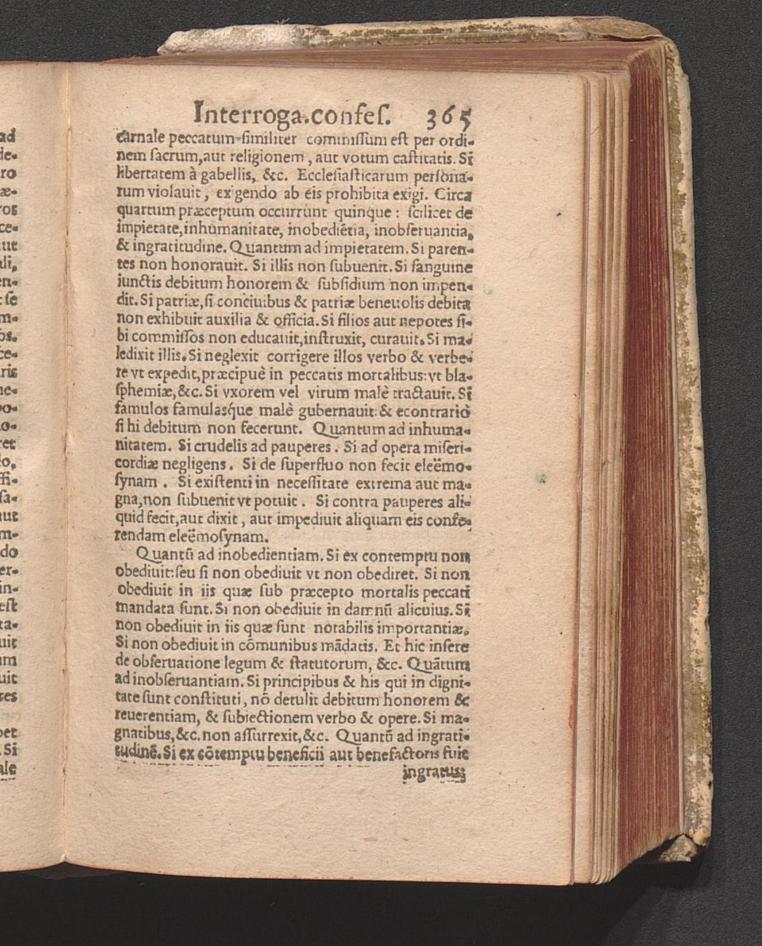
ve confessor sciat exercere officium suum. Vbi scito primo quod ve in verbo confessor tactum est, confessor tenetur ad interrogandum poenitentem in casu quo putat: aut rationabiliter dubitat omitti aliquid necessario confirendum, finon interrogat: quia tenerur iudex discernere omnia necessario discernenda ante sententiam absolutionis: alioquin sudicis officio abutitur. Vnde si ad necessaria discernendum oportet interrogare, tenetur interrogare. Et quia abusus sacramentalis iudicii est sacrilegium, proculdubio peccatum est mortale nolle interrogare de necessariis. Et confirmatur hoc ex iuris auctoritate, extrà de pœnitent, & remis.omnis vtriusque sexus. Vbi dicitur de confessore, diligenter inquirens peccatoris & peccati circunstancias. Vbi autem confessor bona fide putat non esse opus interrogatione, non peccat: quia pracepta affirmatina, quale est de interrogando, intelliguntur pro loco & tempore, & fecundum omnes prudentiæ circunstantias. Imprudentis autem eit interrogare, quem aut quando non putat bona fide interrogandum. Scito sectido quod interrogationum quædam funt præambulæ ad confessionem, & quædain funt ipfius confessionis. Interrogationes præambulæ sunt tres. Prima, si audiendii potest sibi subdi quo ad sacramentum pœnitentiæ: iuxra dicta in verbo, absolutio: quia aliter non posset ipsum absoluere. & propterea ante omnia oportet nosse si est de sua parochia vel dicecesi, &c. Secunda, si est impeditus, ita ve non possit ab ipso absolui: puta fi est excommunicatus aliqua referuata excommunicatione, fi elè in concubinatu, si vsuranus, si perseuerans occupator alieni, seu tyrannus, & quæcung; huiusmodi. Er hoc ve non possie postea pænitens conqueri dicendo. quod voluisti audire & scire facta mea, & no vis me absoluere, Sec. Similem quoque cautelam adhibe Eccletialticis

Interroga.confes. confensu voluit dubitare, & non credere. Si vacillaufe in fide citra deliberatum consensum, est veniale. Si ex timore negauit fidem verbo vel figno, quamuis mon corde, quia mortale est. Secundum est, de idololatria. Si adorauit dæmonem: & breuiter aliud quam verum Deum. Tertium est, de blasphemia Dei & fanctorum. Si blasphemauic Deum aut sanctos. Si maledixit Deum, aut sanctos, &c. aut iniuriose impudica membra sanctorum dixit, &c. Quartum est, de falso cultu veri Dei: vt si Iudaicum etiam cultum seruanit aut in cultu Ecclesiastico falsum inseruit: quia perniciolum esser mendacium cultus. Quintum est, de superfluo cultu veri Dei : vt fi fiat excessus corporalis apparatus, aut cantus, aut soni, quod communiter weniale videtur. Sed fi excessus confistat in hoc quod adiungitur diuino cultui cantilena aliqua (fiue in voce humana, fine in voce organi) mortale peccatueft ex suo genere: quia iniuria irrogatur Ecclesiastico cultui ac Deo, dum colitur huiusmodi catilenis. Sexeum est: de inuocatione demonfi explicata; quia moicale est. Et similiter si familiaritatem aut pactum, aut lociale colloquiti cum dæmone habeat: quia no licet cum eis niss hostiliter aut dominatiue diuina virtute le habere. Colloqui autem cum dæmone in arrepris tiis & energuminis vane & curiose (vt à multis fit) peccarum proculdubio est: quia publicati sunt nobis hoftes. Mortale autem non video, fi nihil aliud peius suriofitate aut vanitate occurrit : quia imperfectum quid in genere focialis conversationis hoc est. Septimuni, de incantionibus & diuinationibus per super-Atitiofa, in quibus dæmonis inuocatio implicite inuenitur: quoniam mortale est, nisi ignorantia excuset ve habes in locis propriis. Et his annectuntur diuinaciones per aftra, fomnia, auguria, fortes, quado fuperétitiose sunt: & de portantibus breuja superstitiosa

Interroga.confes. monium cum personis sanguine iunctis vique ad quartum gradum. Si contraxit matrimonium clade. Atinum. Si neglexit facramentum confirmationis pro se aut iis quorn curam habet. Si neglexit ire ad prædicationem, & scire quæ tenerur scire. Si fecit sacros actus (hoc est actus alicuius ordinis, vt celebrare, facere diaconatum, & huiusmodi) & breuiter: si dedit aut suscepit sacramentum aliquod in peccato mortali, hoc est absque illius contritione: aut ad hoc faciendum induxit aliquem . Si excommunicatus ingestir te diuinis puta Misse officio, processioni. Si cum excommunicatis participauit in diuinis extra casus cocessos. Si excommunicatus minore excomunicatione suscepit aliquod facrametum. Si suspensus aut irregularis aut interdictus ingessit se prohibitis sibi. Si quis tenezur ad officium diuinum, non dixit illud. Si ex propofito euagata mente illud dixit, in parte præcipue noeabili. Si dixit illud ita collidendo yt non exprimeret dictionem, sed principium & finem versus sonando, quoniam si verè ita est, non satisfit . Si mutauit officium ad libitum. Circa tertium. Si violauit locum facum (hoc est Ecclesiam, aut coemeterium) semine aut sanguine humano. Si violauit loci Ecclesiastici immunicatem, inde furando, rapiendo, vel extrahendo inde homines, aut ibidem prohibita exercuit vel exerceri fecit: vi iudicia secularia parlamenta, &c. Si interdictum non seruauit. Circa quartum. Si abusis est facramentis, & præcipue Euchariftia: aut facrametalibus, puta oleo fancto, & huiufmodi. Si non feruauis formas sacramentorum. Si iniuriam fecit sanctorum reliquiis aut imaginibus. Si vsurpauit aut occupauit res mobiles vel immobiles Deo dicatas: vt funt res Ecclesiarum. Circa quintum. Si percussit aut quomodolibet violentauit clericum seu Ecclesiasticam personam. Si carnale

Interroga.confes. ingratus: seu si ideo fuit ingratus vt esset ingratus . Si fuit ingratus verbis. Si affectum non habuit retribuendi. Si memoriam non replicauit recompelandi, sed obliuioni mandauit beneficium. Si benefactori detraxit, aut malefecit, aut fieri fecit. Non occides. quintum præceptum. Vbi de iniuriis personalibus mortis, mutilationis, vulneribus, vinculorum carceris, seruitutis, cruciatus, & exilii, consistentium in facto. Si occidit, aut occidere attentauit. Si infantem tenuit in lecto cum periculo oppressionis. Si procurauit abortum viuificato fœtu. Si etiam procurauit abortum ante viuificatum fœtum, scilicet primo mense: quia etiam mortale est, minus malum tamen. Si venenum Aterilitatis sumpsit aut dedit. Sed aliquid horum sieri fecit, aut dedit confilium, auxilium vel fauorem:imo fi non obstitit quum posser, in crimine est. Si mutilauit aut mutilari fecit, &c. vt de homicidio interrogatu est. Et sic de aliis sex. Si vulnerauit, si vinculauit, fi carcerauit, fi cruciauit quacunque corporali affli-Ctione, si in exissum misse, aut aliquid horum sieri tecit, &c.vt suprà . Demum si voluntate deliberata aliquid horum desiderauit, vt alicui eueniret. Ad hæc reduc de odio, ira, inimicitia, & bello . Si odio habuit aliquem. Si defiderauit illi malfi animæ vel corporis, vel honoris, famæ, rerum, &c. Si gauisus est de malo alicuius, & quali malo. Si vindictam fecit propria porestare, aut similiter fieri fecit, aut opranit fieri. Si no. luit parcere inimico quantum ad offensam. Si negauit aut subtraxit communia beneficia. Si inimicitias fouit. Et hic innumera occurrent de actibus propterea gestis intus & extrà: & de peccatis quorum fuiz causa, aduocando socios criminis, &c. Si fecit bellum imustum. Si fuit ad bellum iniustum scienter. Si fuit ad bellum dubium de iusticia absque mandato supegiorisita quod obedientia non exculet. Sextum præceptum.

